

Bryssel den 14 november 2025
(OR. en)

15465/25

PECHE 404

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 14 november 2025

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: C(2025) 7655 final

Ärende: MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
om förbättrad transparens och god förvaltning vid medlemsstaternas
fördelning av fiskemöjligheter: Anvisningar om tillämpningen av
artiklarna 16 och 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den
gemensamma fiskeripolitiken

För delegationerna bifogas dokument – C(2025) 7655 final.

Bilaga: C(2025) 7655 final

Bryssel den 14.11.2025
C(2025) 7655 final

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om förbättrad transparens och god förvaltning vid medlemsstaternas fördelning av fiskemöjligheter: Anvisningar om tillämpningen av artiklarna 16 och 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om förbättrad transparens och god förvaltning vid medlemsstaternas fördelning av fiskemöjligheter: Anvisningar om tillämpningen av artiklarna 16 och 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken

1. INLEDNING

Fiskemöjligheter ger en kvantifierad laglig rätt att fiska⁽¹⁾ och är nödvändiga för att säkerställa en hållbar förvaltning av en gemensam naturresurs som kan uttömmas om den överutnyttjas. När medlemsstaterna fördelar sina fiskemöjligheter måste de göra det på ett sätt som är förenligt med deras ansvar att förvalta och bevara en gemensam och delad naturresurs. Samtidigt bör fiskeresurserna förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen att uppnå ekonomiska, sociala och sysselsättningsmässiga fördelar. Så som framhålls i den europeiska världshavspakten⁽²⁾ kommer dessutom ett sunt hav och regenerativa metoder att bidra till att upprätthålla försörjningsmöjligheterna, särskilt i kustsamhällen, och bevara livsmedelstryggheten även för kommande generationer.

Fördelning av nationella fiskemöjligheter på ett objektiva och transparent sätt säkerställer likabehandling av fiskare, skapar förtroende bland berörda parter och främjar en hållbar resursanvändning och skydd av den marina miljö som fiskeresurserna och i slutändan fisket är beroende av för att blomstra. En transparent fördelning kan också bidra till att förebygga konflikter mellan aktörer, flottor och olika segment. Fördelningen av fiskemöjligheter kan också användas för att ta itu med nya utmaningar och skapa incitament för fiskefartyg att använda selektiva fiskeredskap, och därigenom uppmuntra och belöna mer hållbara beteenden och lösningar.

I kommissionens meddelande från 2023 om hur GFP-förordningen⁽³⁾ fungerar betonades i avsnittet om att förbättrad förvaltning av den gemensamma fiskeripolitiken att god förvaltning också är beroende av ökad öppenhet. Det belyste kravet i artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken (*GFP-förordningen*)⁽⁴⁾ enligt vilket medlemsstaterna, när de fördelar fiskemöjligheter, ska använda transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier. I

⁽¹⁾ Enligt definitionen i artikel 4.32 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009, kontrollförordningen: ”fiskemöjlighet: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt i fångster och/eller fiskeansträngning”. Rätten att fiska kan också omfatta tekniska och geografiska begränsningar av hur, när och var fisket kan äga rum.

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska världshavspakten*. COM (2025) 281 final. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52025DC0281>. Avsnitt 4: Skydda och stärka kustsamhällen och öar.

⁽³⁾ *Den gemensamma fiskeripolitiken i dag och i morgon: en pakt för fisket och haven för en hållbar, vetenskapsbaserad, innovativ och inkluderande fiskeförvaltning*, COM/2023/103 final (som en del av det bredare fiskeri- och havspaketet). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52023DC0103>.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG. [EUT 354, 28.12.2013, s. 22](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013L1380).

meddelandet från 2023 bekräftade kommissionen också sitt åtagande om att samarbeta med vetenskapliga organ och med medlemsstaterna för att ytterligare bedöma och säkerställa insynen i dessa kriterier och deras överensstämmelse med den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Avsikten var att uppmuntra användningen av kriterier som kan främja hållbara fiskemetoder och stödja småskaliga fiskare och kustfiskare, som utgör nästan 75 % av alla fiskefartyg som är registrerade i EU och nästan hälften av all sysselsättning inom fiskesektorn.

Som en uppföljning av detta åtagande uppmuntrar kommissionen medlemsstaterna att agera för att förbättra den goda styrningen när det gäller fördelningen av fiskemöjligheter genom fyra ingångar: 1) stärkande av transparens och information, 2) rättvisa, 3) säkerställande av att den information som lämnas är korrekt och 4) fördelningsmetodernas lämplighet.

I detta meddelande uppmanas medlemsstaterna också att reflektera över de system och metoder som de för närvarande använder när de fördelar dessa fiskemöjligheter för att främja hållbara fiskemetoder och stödja småskaliga fiskare och kustfiskare.

I bilagan till detta meddelande (*Anvisningar om medlemsstaternas fördelning av fiskemöjligheter*) anges kommissionens slutsatser när det gäller tillämpningen av artiklarna 16 och 17 i GFP-förordningen, med beaktande av engagemanget och återkopplingen från medlemsstaterna och berörda parter⁽⁵⁾. Bilagan ger också vägledning om genomförandet av dessa artiklar när medlemsstaterna fördelar fiskemöjligheter till fartyg som för deras flagg.

2. TYDLIGARE INFORMATION OM FÖRDELNINGSMETODER: ÖKAD TRANSPARENS

Enligt artikel 16.6 i GFP-förordningen ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de metoder som de använder för att fördela sina fiskemöjligheter till fartyg som för deras flagg. Denna rapporteringsskyldighet är viktig av öppenhetsskäl⁽⁶⁾ och nödvändig för att kommissionen och medlemsstaterna ska kunna övervaka trender och resultat.

Praxis har dock visat att medlemsstaterna har underrättat kommissionen på olika sätt, med olika frekvenser och att de tillhandahållit olika slags information. Detta gör det svårt att få en tydlig bild av vad som händer med fördelningen av fiskemöjligheter för vissa bestånd, flottor och regioner. I bilagan till detta meddelande uppmanas därför medlemsstaterna att inkludera viss minimiinformation när de rapporterar till kommissionen i enlighet med artikel 16.6.

Ökad transparens gentemot berörda parter är dessutom avgörande för god förvaltning. Medlemsstaterna uppmanas därför att informera berörda parter om de metoder som de använder för att fördela fiskemöjligheter, de kriterier som används i enlighet med artikel 17 i GFP-förordningen, den vikt som ges varje kriterium och motiveringen till denna vikt.

⁽⁵⁾ Mer information om återkoppling finns i de dokument som det hänvisas till i bilagan, främst rapporterna från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) 20-14, 22-14 och 23-17.

⁽⁶⁾ Så som anges i meddelandet *Den gemensamma fiskeripolitiken i dag och i morgon* (COM(2023) 103 final): ”God förvaltning är också beroende av större öppenhet”. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023DC0103>.

Medlemsstaterna måste se till att de metoder och kriterier som används uppfyller kraven i GFP-förordningen (främst artikel 17). Kommissionen uppmanar därför medlemsstaterna att kontrollera om denna efterlevnad återspeglas korrekt i den rapporterade informationen: i) Visar den tillhandahållna informationen att kriterierna är transparenta och objektiva? ii) Är viktningen av miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier tydligt fastställd? iii) Omfattar denna information alla tilldelade fiskemöjligheter?

3. FÖRDELNING AV FISKEMÖJLIGHETER FÖR ATT FRÄMJA HÅLLBARA FISKEMETODER OCH STÖDJA SMÅSKALIGA FISKARE OCH KUSTFISKARE

Det är viktigt att medlemsstaterna utformar fördelningssystemet så att det går i linje med målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Det är viktigt för att säkerställa fiskeverksamhetens hållbarhet och upprätthålla så mycket flexibilitet att EU:s fiskerisektor kan anpassas efter nya utmaningar.

Den information som samlats in av kommissionen och analyserats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) visar på betydande skillnader i de rapporterade fördelningsmetoderna och användningen av kriterier, även av sådana som har miljömässig, social och ekonomisk karaktär.

Kommissionen erkänner att det är medlemsstaternas ansvar att besluta om de fördelningssystem de använder och att det är deras rätt att fastställa respektive viktning för de miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier som de väljer. Med tanke på sektorns och fiskets mångfald i medlemsstaterna är det tydligt att en gemensam strategi för alla inte skulle vara en lämplig lösning.

I synnerhet är medlemsstaterna inte skyldiga att fördela fiskemöjligheter till de mest hållbara fiskemetoderna eller till småskaliga fiskare.

Kommissionen måste dock bedöma om dessa fördelningsmetoder överensstämmer med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

I detta avseende betonar kommissionen andemeningen i artikel 17, som återspeglas i skäl 33 i GFP-förordningen: *Medlemsstaterna bör främja ett ansvarsfullt fiske genom att uppmuntra de aktörer som fiskar på ett sätt som medför minsta möjliga miljöskador och som ger de största samhällsfördelarna.*

Från svaren på frågeformulären och vid samråden med berörda parter har kommissionen observerat en viss tröghet när det gäller hur medlemsstaterna fördelar fiskemöjligheterna, och bland annat noterat att vissa av de rapporterade metoderna inte verkar ta itu med de utmaningar som EU:s fiske står inför.

Detta är särskilt tydligt för småskaliga kustfiskare, som i allmänhet påverkas mer av utmaningar⁽⁷⁾ såsom energikrisen, naturliga fluktuationer i bestånden (förekomst och utbredning), konkurrens om användningen av havsområdet, klimatförändringar,

⁽⁷⁾ Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), *The 2024 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 24-03 och 24-07)*, Prelezo, R., Sabatella, E., Virtanen, J., Tardy Martorell, M. och Guillen, J., red., Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2024, doi:10.2760/5037826, JRC139642. Kapitel 2.7 EU Small-Scale Coastal Fleet. Sidorna 45–60. <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC139642>.

försämring av havsmiljön, invasiva arter eller illojal konkurrens från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske).

Kommissionen erkänner den viktiga roll som innehas av det småskaliga kustfisket, som utgör nästan 70 % av fartygsflottan i EU. Den lägger särskild vikt vid detta småskaliga kustfiskets närmare koppling till fiskesamhällets sociala och ekonomiska struktur, dess närmare koppling till den lokala miljön, samhället och dess viktiga roll i Europas kultur och kulturarv. Erkännandet av denna roll stöds genom i) förmånstillträde till EU:s vatten upp till 12 sjömil i GFP-förordningen, ii) ekonomiskt stöd på upp till 100 % inom ramen för Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF)⁽⁸⁾ och iii) vissa undantag enligt kontrollförordningen⁽⁹⁾.

Medlemsstaternas fördelning av fiskemöjligheter enligt artikel 17 skulle bättre kunna återspegla det småskaliga kustfiskets viktiga roll, till exempel genom att anpassa fördelningsmetoderna till de särskilda behov som identifierats inom ramen för det nationella EHFVF-programmet för småskaliga fiskare för att bygga upp motståndskraft.

4. VAD MEDLEMSSTATERNA SKULLE KUNNA GÖRA FÖR ATT FÖRBÄTTRA GOD FÖRVALTNING VID FÖRDELNINGEN AV FISKEMÖJLIGHETER

A. Bygga upp förtroende baserat på transparens och kommunikation

Fördelningsmetoderna kan vara komplexa, och vissa berörda parter har uttryckt en önskan om att bättre förstå de metoder som används och kriterierna som ligger till grund för dem. Utöver de rättsliga kraven på att underrätta kommissionen om hur de fördelar fiskemöjligheterna till de fartyg som för deras flagg, uppmanas medlemsstaterna därför att stärka sina informations- och kommunikationsverktyg, att **proaktivt informera berörda parter** om de metoder som används för att fördela fiskemöjligheter (kvoter och fiskeansträngning) och vad som ligger till grund för dem.

Kommissionen betonar att artikel 17 kan vara ett verktyg för att möta de nya utmaningar som EU:s fiske står inför. Dessa utmaningar skulle kunna övervinnas genom främjad dialog och mer aktiv involvering av alla berörda parter i medlemsstaternas fördelning av fiskemöjligheter.

B. Bygga upp förtroende baserat på rättvisa

Kommissionen uppmanar **medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att utnyttja den fulla potentialen i artikel 17 så att man främjar hållbara fiskemetoder och stöder småskaliga fiskare och kustfiskare.**

För det första uppmanar kommissionen medlemsstaterna att överväga exemplen i artikel 17 och de effekter som uppstår om man tilldelar fiskemöjligheter till i) fartyg som har större miljöpåverkan än andra fartyg i sina flottor, ii) fartyg som tidigare har brutit mot

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden.

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2842.

bestämmelserna eller iii) fartyg som ersätter traditionell verksamhet eller etablerad hållbar ekonomisk verksamhet.

För det andra uppmuntrar kommissionen medlemsstaterna att genomföra åtgärder till stöd för småskaliga fiskare och att utnyttja alla de möjligheter som ges enligt artikel 17 som skulle kunna ge incitament till långsiktig hållbarhet för dessa fisken, särskilt för dem som har mindre inverkan på miljön.

C. Bygga upp förtroende baserat på den tillhandahållna informationens riktighet

Typen, mängden och detaljnivån för den information som medlemsstaterna tillhandahåller varierar mycket⁽¹⁰⁾.

Kommissionen uppmanar därför medlemsstaterna, i enlighet med artikel 16.6, samt berörda parter, som en fråga om transparens och god förvaltning, att underrätta kommissionen om de fördelningsmetoder och kriterier som används **för alla fiskemöjligheter**. Detta inbegriper kvoter och fiskeansträngning i EU:s vatten och de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna i internationella vatten och genom internationella avtal (t.ex. regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, partnerskapsavtal om hållbart fiske eller andra typer av bilaterala eller multilaterala avtal).

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att rapportera om den fördelningsmetod de använder med hänsyn till de tre kategorier av kriterier som avses i artikel 17, dvs. **miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier**.

Transparens och kommunikation till berörda parter, som centrala delar i en god förvaltning, är också av relevans för fiskemöjligheter som omfattas av överlåtbara fiskenyttjanderätter, trots att dessa undantas från skyldigheten att underrätta kommissionen i enlighet med artikel 16.6.

D. Bygga upp förtroende baserat på fördelningsmetodernas lämplighet

Kommissionen uppmuntrar medlemsstaterna att använda kriterierna för fördelning av fiskemöjligheter i artikel 17 i GFP-förordningen för att främja anpassning till nya utmaningar. **Fördelningsmetoderna bör inte undergräva medlemsstaternas förmåga att reagera snabbt på oväntade problem.**

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att utveckla fördelningsmetoder som omfattar möjligheten att inom rimlig tid omfördela outnyttjade fiskemöjligheter på ett transparent och aktivt sätt.

Kommissionen uppmanar också medlemsstaterna att genomföra regelbundna omprövningar av fördelningssystemen för att säkerställa att de **metoder och kriterier som används fortfarande är relevanta och lämpliga** i förhållande till de aktuella behoven inom deras fiskerisektor.

⁽¹⁰⁾ Se till exempel Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF), *Social Data in Fisheries (STECF 23-17)*, Van Hoof, L., Goti, L., Tardy Martorell, M. och Guillen, J. (red.), Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2024, doi:10.2760/982497, JRC136326. <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC136326>.

5. SLUTSATS

Kommissionen har samarbetat med medlemsstaterna, STECF och berörda parter för att få en tydligare bild av de metoder som används för att fördela fiskemöjligheter⁽¹¹⁾.

Mot bakgrund av denna process uppmanar kommissionen medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att utnyttja den fulla potentialen hos artikel 17 för att främja hållbara fiskemetoder och stödja småskaliga fiskare och kustfiskare.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att reflektera över de huvudsakliga problem som deras småskaliga fiskare upplever och att använda artikel 17 för att tillhandahålla stöd och utrymme för sådana fiskefartyg som förtjänar tillgång till fiskemöjligheter för att kunna upprätthålla sitt bidrag till ett hållbart fiske och hållbara fiskesamhällen.

För att öka förtroendet för politiken uppmanar kommissionen medlemsstaterna att förbättra informationen till berörda parter om hur fiskemöjligheterna fördelas.

Som nästa steg uppmanar kommissionen medlemsstaterna att reflektera över de metoder och kriterier som de använder för att fördela fiskemöjligheter, med tanke på behovet av att främja hållbara fiskemetoder, stödja småskaliga fiskare och kustfiskare samt förbättra kommunikationen och transparensen. Kommissionen är redo att hjälpa medlemsstaterna i detta avseende.

⁽¹¹⁾ Den senast publicerade rapporten är den som nämns ovan: Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF), *Social Data in Fisheries (STECF 23-17)*.